

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 9Csp/67/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519203689
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Pavlovičová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2021:3519203689.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou JUDr. Lenkou Pavlovičovou v spore žalobcu: X. H., S.. U. XX.XX.XXXX, M. Q. XXX, proti žalovanému: Home Credit, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36234176, zast. Advokátska kancelária GABRIELA GOLIÁŠOVÁ, s.r.o., so sídlom Trenčín, 1. mája 173/11, IČO: 47234679, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a iné takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy bezdôvodného obohatenia nad sumu 1.749,54 EUR zastavuje.

II. Súd určuje, že Úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXXXXXX uzatvorená dňa 23.10.2014 je bezúročná a bez poplatkov.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie v sume 1.481,97 EUR do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,-EUR.

V. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

VI. Žalobcovi súd priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd určil, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.10.2014 je bezúročná a bezpoplatková. Žiadal zaviazat' žalovaného k zaplateniu sumy 2.071,89 EUR a primeraného zadosťučinenia vo výške 500,-EUR. Žiadal tiež priznať náhradu trov konania. Uviedol, že vzhľadom na finančnú tieseň uzatvoril so žalovaným spotrebiteľskú úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX dňa 23.10.2014, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver 2.000,-EUR. Ročná úroková sadzba bola 26,28%-11,88%, výška mesačnej splátky 4%, splatnosť splátky 20. deň. Žalobca nepripravoval úverovú zmluvu so žalovaným po článkoch, zmluva už bola vopred naformulovaná, žalovaný mal postupovať s odbornou starostlivosťou a v súlade s dobrými mravmi. Žalobca za poskytnutý úver vo výške 2.000,-EUR zaplatil už 4.071,89 EUR. Je nepredstaviteľné, aby úverová zmluva a Všeobecné obchodné podmienky obsahovali neprijateľné zmluvné podmienky. Poukázal na chýbajúce náležitosti v zmluve o úvere, § 9 a 11 zákona č. 129/2010 Z.z. Uviedol, že pokiaľ v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky a nie je uvedený presný dátum ukončenia úveru, to všetko spôsobuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov. V tomto smere poukázal žalobca na rozhodnutia viacerých súdov. Uviedol ďalej, že žalovaný ho uviedol do omylu pri uzatváraní zmluvy, použil nekalé praktiky a do zmluvy včlenil neprijateľné zmluvné podmienky. Uviedol, že podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, nahradenie

škody či zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia. Na určení má naliehavý právny záujem. Jeho podaná žaloba je vhodný procesný nástroj ochrany jeho práva, keďže sa ňou má dosiahnuť odstránenie spornosti práva a vytvorenie pevného právneho základu pre právny vzťah účastníkov sporu. Bez tohto určenia je jeho právo ohrozené a bez tohto určenia je jeho právne postavenie neisté. Pre prípad porušovania jeho zákonných práv žiadal, aby súd do konania pribral prokurátora na ochranu jeho zákonných práv.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 03.02.2020 uviedol, že zo strany žalobcu nedošlo k žiadnemu zdokladovaniu úhrad, ktoré prezentuje ako uhradené, keďže do spisu bol doložený iba rukou vyhotovený výpis úhrad, ktorý nemá žiadnu výpovednú hodnotu. V spore nie je možné vychádzať z predpokladaných skutočností alebo skutočností, ktoré sa síce javia ako logické a pravdivé, avšak nie sú podložené. Dôkazné bremeno leží na tej strane sporu, ktorá z ich existencie vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky. K otázke bezdôvodného obohatenia žalovaný poukázal na § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne len za splnenia zákonných predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby, protiprávnosť jeho získania, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej určitej osoby. Zo strany žalovaného nedošlo a ani nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže prijímal platby žalobcu oprávnene na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Žalobca teda uhradil jednotlivé mesačné splátky na základe platne uzatvorenej úverovej zmluvy. Žalobca tiež musí preukázať, že žalovaný bezdôvodné obohatenie získal, že mu vznikla majetková ujma a príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy. Zo strany žalobcu nedošlo k plneniu bez právneho dôvodu, ani z neplatného právneho úkonu a ani z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Žalovaný súčasne rozporuje aj žalobcom prezentovanú výšku čerpania finančných prostriedkov na základe úverovej zmluvy, ktorá nepredstavuje 2.000,-EUR, ale 3.290,46 EUR, keďže išlo o revolvingový úver s dojednaným úverovým rámcom 2.000,-EUR. Žalovaný sa tiež podporne bráni voči uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia aj námietkou premlčania v zmysle § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka o premlčaní majetkových práv žalobcu. Ohľadne plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby možno za jej začiatok považovať deň, kedy sa vykonali prvýkrát úhrady bez domnelého právneho dôvodu. Žalobca vedel, že plní zo zmluvného vzťahu, vedel, koľko plní a komu plní. Ďalej uviedol, že vzhľadom na charakter revolvingového úveru nie je možné stanoviť splátkový kalendár s rozkladom splátok vopred, nakoľko klient má stanovený úverový rámec a je len na jeho rozhodnutí, koľko z neho mesačne na svoju spotrebu vyčerpá. Okrem toho žalobca je každý mesiac informovaný o výške dlžnej sumy, o výške aktuálnej sumy na čerpanie, o týždennom limite a podobne. Poukázal na Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2016 pokiaľ ide o nevyhnutnosť rozkladu splátok a tiež Rozsudok Krajského súdu Košice vo veci 3Co/344/2015. Samotné neprijateľné zmluvné podmienky nespôsobujú neplatnosť zmluvy ako celku, ale výlučne konkrétnej neprijateľnej podmienky (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Predmetná úverová zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach tak, ako uvádza žalobca, pričom táto nerovnováha musí byť takej kvality, že je značná, nie malá či nepatrná, v neprospech spotrebiteľa. Štát prostredníctvom súdnej moci nemôže za spotrebiteľa suplovať jeho rozhodovací proces a rozhodovať, ktoré ponuky sa môžu dostať do jeho dispozície a ktoré nie sú vhodné z hľadiska ich domnejšej výhodnosti z pohľadu neosobného štátu. Spotrebiteľ má právo sa sám rozhodnúť, či daný produkt alebo ponuku využije a v prípade, že áno, je zodpovedný za svoje konanie. Žalovaný ďalej uviedol, že úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti je predpokladom práva na primerané finančné zadosťučinenie. Žalobca však nepreukázal úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi a nepreukázal ani to, že mu v súvislosti s ich porušením vznikla ujma a že mu vznikla vo výške 500,-EUR, ktorú požaduje ako finančné zadosťučinenie. Poukázal na Rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 20.01.2017 sp. zn. 29C/105/2016, kde sú konštatovať, že nemohol dospieť k záveru, že žalovaný pri koncipovaní a uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom, úvere so žalobcom nepostupoval s odbornou starostlivosťou s úmyslom poškodiť spotrebiteľa a preto nemôžu byť splnené podmienky na priznanie primeraného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Na základe týchto skutočností žiadal žalovaný žalobu zamietnuť.

3. Žalobca zaslal následne súdu kópie dokladov o úhradách. Uviedol ďalej, že v zmluve nebol spotrebiteľ označený dátumom narodenia, nepresne je uvedená ročná RPMN, v zmluve je napísaná ročná úroková sadzba 26,28%-11,88%. Žalovaný poskytol žalobcovi úver 2.000,-EUR, žalobca prečerpá úver vo výške

2.290,46 EUR a celkom zaplatil 3.846,-EUR. Rozdiel je vo výške 1.555,54 EUR, ktoré žiada žalobca vrátiť späť. Nič nie je premlčané, nakoľko sa platilo až do podania žaloby. V časti vrátenia sumy z preplatenia úveru žiada vrátiť už iba sumu 1.555,54 EUR. Vo zvyšnej časti na žalobe trval.

4. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 26.04.2021 uviedol, že žalobca nesprávne uvádza znenie zákona č. 129/2010 Z.z. nakoľko v čase uzatvorenia úverovej zmluvy sa uvedenie dátumu narodenia pri spotrebiteľovi nepožadovalo. Malo byť uvedené meno, priezvisko a adresa trvalého pobytu spotrebiteľa. Uviedol ďalej, že žalobca si zamieňa a stotožňuje dve samostatné náležitosti úverovej zmluvy, a to RPMN a úrokovú sadzbu. Hodnota RPMN je v úverovej zmluve vyjadrená číslom 31,9%, úroková sadzba je uvedená dvoma číslami, a to 26,28% a 11,88%, pričom je pri nej uvedená hviezdička, ktorá presne ozrejmuje, že ak je vyčerpaná čiastka nižšia ako 1.000,-EUR, úročí sa sadzbou 26,28%, ak je vyčerpaná čiastka vyššia, úročí sa sadzbou 11,88%. Žalobca mal vedomosť o vyčerpaných finančných prostriedkoch na základe výpisu, ktorý mu žalovaný každý mesiac zasielal, preto mal aj presnú vedomosť o výške úrovej sadzby. Základným predpokladom pre úspešné uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je aj preukázanie, že žalovaný svojím konaním porušil súčasne - kumulatívne - ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitného právneho predpisu. Žalobca však nepreukázal, ktoré konkrétne ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa a ktoré konkrétne ustanovenia osobitného právneho predpisu žalovaný svojím konaním porušil. Účelom zadostučinenia je reparovať ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Predpokladom je, aby aspoň potenciálna hrozba ujmy vznikla, inak nie je čo reparovať. Konaniu vedenému pod sp. zn. 9Csp/67/2019 nepredchádzalo žiadne konanie, v ktorom by si žalobca ako spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil porušenie práv alebo povinností zo strany žalovaného. Z tohto vyplýva, že už prvý zákonný predpoklad § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. absentuje. Doposiaľ teda neexistuje rozhodnutie súdu, ktorým by súd deklaroval, že úverovou zmluvou uzatvorenou medzi stranami došlo k porušeniu práv alebo povinností žalobcu zo strany žalovaného. Finančné zadostučinenie musí byť tiež primerané. Tvrdenia žalobcu, že požaduje zadostučinenie vo výške 500,-EUR považuje žalovaný za vrcholne absurdné, nedôvodné a neprimerané. Pokiaľ by mal žalovaný uhradiť žalobcovi ešte umelo vykonštruované zadostučinenie, dostal by sa sám do pozície dlžníka, ktorý by uhradil žalobcovi ako spotrebiteľovi viac ako mu vrátil. Žalobca doposiaľ žiadnym spôsobom nepreukázal, v čom pocítoval porušenie svojich práv, aké to malo pre neho dôsledky, v čom vidí odôvodnenosť požadovanej výšky zadostučinenia až v hodnote 500,-EUR, a to najmä po siedmich rokoch od uzatvorenia úverovej zmluvy, počas ktorých opakovane čerpal finančné prostriedky poskytnuté mu žalovaným.

5. V písomnom vyjadrení žalobcu zo dňa 07.07.2021 žalobca uviedol, že žalovaný nepreukázal, že pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou, pričom bol pred uzavretím zmluvy povinný posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa úver poskytuje, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez relevantných údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Žalovaný v rozpore s § 11 ods. 2 zákona ZoSÚ nepreukázal a ani netvrdil, že by veriteľ zisťoval ďalšiu úverovú záťaž žalobcu, nevyžiadal si žiadne doklady o príjmoch a výdavkoch, od žalobcu vyžadoval iba občiansky preukaz a rodný list. Zmluva bola robená po telefóne, všetky údaje boli diktované telefonicky, nakoľko žalovaný mal údaje v systéme už z predchádzajúcich úverov. Veriteľ teda bonitu žalobcu neskúmal, čím hrubo porušil svoje povinnosti. V prípade hrubého porušenia tejto povinnosti sa úver považuje podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalobcu jednorazové splatenie úveru. Zmluva podľa žalobcu nemá písomnú formu. Opäť žalobca poukázal na nesprávne uvedenie ročnej RPMN a ročnej úrovej sadzby. K otázke primeraného finančného zadostučinenia žalobca uviedol, že preukázal, že zmluva neobsahuje povinné náležitosti. Svoje nárok na primerané finančné zadostučinenie si žalobca uplatňuje v súvislosti s tým, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko nespĺňa náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Zadostučinenie má plniť funkciu satisfakčnú a aj sankčnú. Aj s prihliadnutím na postoj žalovaného vo viacerých pojednávaniach sa žalovaný stále dopúšťa toho, že jeho zmluvy neobsahujú povinné náležitosti. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017. V závere svojho podania žiadal, aby mu bola vrátená suma 1.749,54 EUR. V ostatných častiach zostala žaloba nezmenená.

6. Žalovaný uviedol, že v rámci postupu v poskytovaní úveru žalovaný napĺňa svoju zákonnú povinnosť preverovania bonity klienta zisťovaním jeho kreditného skóre, ktoré zaisťuje oddelenie úverových rizík.

Týmto procesom je posudzovaná príjmová a výdavková stránka u spotrebiteľa, skúmajú sa klientské informácie o premenných hodnotách (vek, vzdelanie, zdroj príjmov, rodinný stav, počet detí, spôsob bývania a podobne). Pre tento účel je využívaný štatistický model, ktorého výstupom je pravdepodobnosť dodržania úverových záväzkov zo strany klienta. Rovnako tak sú nastavené hodnoty minimálneho skóre, ktorého nedosiahnutím je posudzovaná žiadosť zamietnutá. Toto vykonáva automatizovaný systém. Tento systém sa nelíši ničím od situácie v poisťovníctve, kedy poisťovne obdobným spôsobom pri kontraktácii vyhodnocujú pomocou podobných matematických operácií poistné riziká svojich poistencov a ich finančné krytie. Výsledkom je aj limit najvyššej mesačnej splátky. Kontrolujú sa externé registre, využívané sú úverové registre SOLUS a NRKI. S ich pomocou sa zhromažďujú klientské informácie, poskytujú obraz o stave záväzkov u veľkého počtu veriteľov. Žalobca ako klient pri uzatváraní úverovej zmluvy uviedol, že je podnikateľom - živnostníkom, jeho čistý príjem je 650,-EUR mesačne, je vdova, býva vo vlastnom dome, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť. V období uzatvorenia úverovej zmluvy žalovaný nemal súhlas zo Sociálnej poisťovne na overovanie klientmi uvádzaných informácií. Poukázal na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008, ktorá bola transponovaná do slovenského právneho poriadku. Aj z Rozsudku štvrtej komory Súdneho dvora z 18.12.20147 vo veci C-449/13, CA Consumer Finance SA proti E. M. vyplýva, že v závislosti od okolností jednotlivého prípadu sa poskytovateľ úveru môže buď uspokojiť s informáciami, ktoré mu poskytne spotrebiteľ, alebo môže dospieť k názoru, že je nevyhnutné, aby tieto informácie boli potvrdené pomocou ďalších údajov. Zákon a priori nestanovuje povinnosť preskúmania dát, žalovaný ako veriteľ však v prípadoch pochybností zabezpečuje dodatočné dáta, a to nad rámec svojich povinností. Poskytovanie úverov klientom, ktorí nebudú schopní plniť svoje záväzky by bolo v rozpore so zámerom a záujmami veriteľa.

7. Súd sa oboznámil s prehľadom splátok k úveru podľa žalobcu, Úverovou zmluvu zo dňa 23.10.2014, písomnými vyjadreniami strán, výpismi z účtu Clubcard kreditnej karty Premium, dokladmi o úhradách úveru predloženými žalobcom, prehľadom o zisťovaní pomerov žalobcu zo strany žalovaného.

8. Dňa 23.10.2014 bola medzi žalobcom ako klientom a žalovaným ako spoločnosťou uzatvorená Úverová zmluva. Jej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového revolvingového úveru s výškou úverového rámca (kreditného limitu) 2.000,-EUR. Ročná úroková sadzba bola uvedená dvoma hodnotami, a to 26,28%/11,88. Pri údají 11,88 je hviezdička, z ktorej vyplýva, že vyčerpaná čiastka nižšia ako 1.000,-EUR sa úročí sadzbou 26,28% ročne a vyčerpaná čiastka vyššia ako 1.000,-EUR sa úročí sadzbou 11,88% ročne. Pre účely určenia úrokovej sadzby sa do vyčerpanej čiastky nezapočítavajú transakcie zaradené do splátkových programov. Výška mesačnej splátky bola 4% z dlžnej čiastky, minimálne 12 EUR. RPMN bola určená vo výške 31,9%, pričom pre výpočet boli použité nasledujúce predpoklady: čerpanie celej výšky úveru okamžite, bezhotovostne, v plnej výške, pri najvyšších splátkach a najvyššej úrokovej sadzbe, poskytnutie úveru na obdobie jedného roka a splatenie v dvanástich mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny. Priemerná hodnota RPMN bola vo výške 24,36%. Celková čiastka splatná spotrebiteľom bola 2.304,26 EUR, pričom opäť pre účely jej výpočtu boli použité rovnaké predpoklady ako pri výpočte RPMN. Termín splatnosti splátok bol 20. deň v mesiaci. Bol dohodnutý mesačný poplatok za vedenie účtu 1,63 EURA, úroková sadzba pre transakcie zaradené do splátkových programov od 0% do 25,08% ročne, za výber z bankomatu bol poplatok 1% z vybranej čiastky, minimálne 3,-EURÁ, za výber z bankomatu v zahraničí, na prepážkach bán a zmenárni bol poplatok 1% z vybranej čiastky, minimálne 3,50 Eura, za poistenie výdavkov balíček PLUS bol poplatok 2,29% mesačne, za poistenie výdavkov balíček PREMIUM bol poplatok 3,29 EURA mesačne, za poistenie zneužitia karty bol poplatok 0,50 EUR mesačne, za službu SMS INFO 0,75 EURA, za vydanie náhradnej karty 6,64 EURA a ďalšie karty 15,93 EURA, poplatok za neoprávnenú reklamáciu bol vo výške 1,99 EURA, za vrátenie preplatku 2,82 EURA a nové vygenerovanie PN 3,32 EURA. Podpisom zmluvy si žalobca mal zvoliť poistenie výdavkov BALÍČEK PREMIUM za 3,29 EURA. Žalobca si zvolil úhradu za poistenie karty 0,50 EUR mesačne. Splátka úveru mala byť poukazovaná na účet uvedený v zmluve s uvedením variabilného symbolu. Boli dohodnuté podmienky v prípade nesplácania úveru (poplatky za upomienky, zmluvná pokuta, úrok z omeškania). Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy mali byť úverové podmienky s kódom ITK114P. Tieto súdu predložené neboli. Úverový rámec bolo možné v priebehu trvania zmluvy zvýšiť tak, že sa uskutoční čerpanie úveru, ktoré prekročí pôvodnú výšku úverového rámca (tzn. po prijatí návrhu novej výšky rámca vyčerpá klient čiastku vyššiu, ako je aktuálny nevyčerpaný zostatok). Žalobca mal podpisom zmluvy potvrdiť, že pred uzavretím zmluvy prevzal formulár so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere. Bola uzatvorená aj Dohoda o zrážkach zo mzdy.

9. Podľa žalobcom predloženého prehľadu úhrad mal žalobca uhradiť žalovanému 4.071,89 EUR. Pôvodne tieto údaje listinami podložené neboli. Následne zaslal žalobca súdu doklady o úhradách, a to:

- 2/2015 zaplatil 800,-Eur
- 5/2015 zaplatil 80,-EUR
- 7/2015-zaplatil 10 EUR a 82,55 EUR
- 8/2015 zaplatil 100,-EUR
- 9/2015 zaplatil 100,-EUR
- 10/2015 zaplatil 101,56 EUR
- 11/2015 zaplatil 105,-EUR
- 12/2015 zaplatil 105,-EUR,
- 3/2016 zaplatil 105,-EUR
- 5/2016 zaplatil 120,-EUR
- 6/2016 zaplatil 113,-EUR
- 7/2016 zaplatil 110,-EUR
- 9/2016 zaplatil 150,-EUR
- 10/2016 zaplatil 174,-EUR
- 11/2016 zaplatil 105,-EUR
- 12/2016 zaplatil 56,-EUR
- 1/2017 zaplatil 56,-EUR
- 2/2017 zaplatil 60,-EUR
- 3/2017-9/2017 zaplatil 7x52,-EUR, t.j. 364,-EUR
- 10/2017 až 3/2018 zaplatil 6x 46,-EUR, t.j. 276,-EUR
- 5/2018 zaplatil 90,-EUR
- 6/2018 zaplatil 50,-EUR
- 7/2018-1/2019 zaplatil 7x40,-EUR, t.j. 280,-EUR
- 2/2019 zaplatil 50,-EUR
- 3/2019 zaplatil 40,-EUR
- 5/2019-8/2019 zaplatil 4x40,-EUR, t.j. 160,-EUR.

Doklady o zaplatení iných čiastok predložené neboli. Spolu podľa dokladov tak žalobca zaplatil žalovanému sumu 3.843,11 EUR na variabilný symbol uvedený v zmluve.

10. Podľa dokladov predložených žalovaným boli žalobcovi zasielané výpisy z účtu vždy za každý mesiac, v ktorých sa uvádzal zostatok na karte, suma na čerpanie na konci minulého obdobia a aktuálna suma na čerpanie. Žalobca predložil súdu interný výpis z vlastných zdrojov, podľa ktorého mal poskytnúť žalobcovi celkom sumu 3.290,46 EUR, neboli predložené doklady o tom, že reálne v týchto sumách bol úver poskytnutý. Podľa tvrdení žalobcu mu zo strany žalovaného bola poskytnutá suma 2.290,46 EUR (písomné vyjadrenie žalobcu zo dňa 07.07.2021)

11. Vychádzajúc zo všetkých predložených dôkazov a tvrdení strán sporu je možné konštatovať, že Úverová zmluva uzatvorená medzi stranami je zmluvou spotrebiteľskou a je preto potrebné ju posúdiť podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

12. Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými

mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. V danom prípade je zmluva formulárová, pripravená priamo žalovaným ako veriteľom, ktorý poskytoval žalobcovi ako dlžníkovi úver. Jedná o formulárovú zmluvu vopred pripravenú žalobcom, ktorej obsah v zásade žalovaný nemal možnosť reálne ovplyvniť. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je zmluvou, na ktorú je potrebné aplikovať režim spotrebiteľských zmlúv, a tak podlieha kontrole z hľadiska neprijateľnosti zmluvných podmienok a z hľadiska iných ustanovení na ochranu spotrebiteľa. V danom prípade sa jedná tiež o spotrebiteľský úver, keďže veriteľ dočasne poskytuje peňažné prostriedky dlžníkovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru, či finančnej pomoci (§ 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.). V danom prípade má žalobca postavenie spotrebiteľa, keďže nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný má postavenie veriteľa, keďže poskytoval spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 9 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

16. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 11 ods.1, 2 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
 - b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
 - c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
 - d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
 - e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

18. Súd sa vzhľadom na námietky žalobcu zaoberal podrobne tým, či Úverová zmluva obsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zákona č. 129/2010, či je správne uvedená ročná percentuálna miera nákladov, teda, či v danom prípade zmluva má nedostatky, ktoré vedú k tomu, aby sa úver mohol považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva jednoznačne definuje druh spotrebiteľského úveru (ide o bezúčelový revolvingový úver), stanovuje označenie veriteľa v súlade s týmto zákonom, obsahuje meno, priezvisko a adresu trvalého bydliska žalobcu ako spotrebiteľa. V Úverovej zmluve však nie je uvedená doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/), nie je v nej jednoznačne stanovená úroková sadzba (táto je určená variabilne s

ohľadom na výšku poskytnutého úveru - § 9 ods. 2 písm. i), výška splátky (§ 9 ods. 2 písm. k) a ročná percentuálna miera nákladov (opäť stanovená výberom - § 9 ods. 2 písm. j). Možno tak konštatovať, že úverová zmluva neobsahuje zákonom predpísané náležitosti. Práve úprava spotrebiteľských zmlúv je postavená na princípe prehľadnosti pre spotrebiteľa, teda, aby spotrebiteľ v okamihu uzatvorenia úverovej zmluvy jednoznačne vedel, koľko bude splácať, kedy budú splátky splatné, dokedy bude zmluva trvať, dokedy bude povinný úver splácať. Toto však z uzatvorenej Úverovej zmluvy nevyplýva. Celá zmluva je postavená na princípe akéhosi výpočtu v budúcnosti, spotrebiteľ je postavený do pozície, že si musí vyrátať splátku, určiť úrokovú sadzbu v danom konkrétnom okamihu a nevie, dokedy sa bude týmto zmluvným vzťahom spravovať. Pri absencii týchto údajov tak je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, vychádzajúc z § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. Bolo teda povinnosťou žalobcu ako dlžníka vrátiť žalovanému iba to, čo mu žalovaný reálne poskytol.

19. Od 01.01.2018 bolo zavedené do zákona č. 129/2010 Z.z. ustanovenie § 11 ods. 4, podľa ktorého sa spotrebiteľ môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou, ktoré môže využiť spotrebiteľ. Keďže v danom prípade súd zistil, že úver je potrebné považovať v súlade s § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov, vyhovel v tejto časti žalobe žalobcu. Na okraj je však potrebné uviesť, že podľa názoru súdu si žalovaný ako veriteľ nesplnil ani svoju povinnosť uvedenú v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Pri posudzovaní schopnosti žalobcu splácať spotrebiteľský úver vychádzal žalobca výlučne z údajov, ktoré mu mal poskytnúť sám žalobca (údaje o príjme, rodinných pomeroch), tieto neboli žiadnym spôsobom preverované, takže žalovaný nemal k dispozícii žiadne doklady o tom, aký je reálny príjem žalobcu, či bude schopný úver splácať alebo nie, a obmedzil sa výlučne na odpočítanie akýchsi fixných položiek a žalobcom uvedenej splátky iného úveru zo žalobcom tvrdeného príjmu (odpočítanie životného minima, výdavkov na domácnosť 70,-EUR, ktoré však z ničoho nevyplyvali). Už len samotná skutočnosť, že žalobca mal iný úver, ktorý mal splácať po 75,-EUR musela žalovanému naznačovať, že finančná situácia žalobcu nemusí byť priaznivá a v budúcnosti bude mať žalobca problém so splácaním úveru. I táto skutočnosť by následne mohla spôsobovať, že súd i z tohto dôvodu určil úver ako bezúročný a bez poplatkov.

20. Súd sa ďalej zaoberal žalobcom požadovaným vydaním bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť tým, že žalobca žalovanému zaplatil viac ako mal. Pôvodne ho žalobca požadoval priznať vo výške 2.071,89 EUR, neskôr už len vo výške 1.749,54 EUR. Súd toto podanie hodnotil ako čiastočné späťvzatie žaloby v časti prevyšujúcej sumu bezdôvodného obohatenia vo výške 1.749,54 EUR.

21. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzataní žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

22. Vychádzajúc z citovaného ustanovenia súd konanie v časti prevyšujúcej priznanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.749,54 EUR zastavil.

23. V danom prípade z vykonaného dokazovania a dokladov predložených stranami súd ustálil, že bolo preukázané, že zo strany žalovaného bol žalobcovi poskytnutý úver reálne vo výške 2.290,46 EUR. Žalobca vrátil žalovanému sumu 3.843,11 EUR. Keďže došlo k určeniu bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru, patrilo by žalovanému iba vrátenie reálne poskytnutej sumy, t.j. 2.290,46 EUR. Preplatok je tak vo výške 1.552,65 EUR. Voči tejto pohľadávke bola riadne vznesená námietka premlčania zo strany žalovaného.

24. Podľa § 100 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

25. Podľa § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

26. V konaní nebolo preukázané, kedy sa žalobca dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Žalobca sa snažil platiť úver v splátkach, i keď nepravidelne a takto postupoval až do augusta 2019, teda je zrejmé, že najneskôr týmto okamihom vedel, že platiť už nemá. Následne podal 16.12.2019 žalobu na súd, kde sa domáhal aj vydania bezdôvodného obohatenia. Súd preto aplikoval na účely premlčania trojročnú premlčaciu lehotu. Takýmto spôsobom by premlčanou bola tá časť bezdôvodného obohatenia, ktorá by vznikla pred 16.12.2016. Okamihom, kedy žalobca vrátil žalovanému poskytnutú sumu 2.290,46 EUR je november 2016, kedy došlo k zaplateniu celej sumy 2.290,46 EUR. Premlčaná je tak iba časť splátky, ktorú zaplatil žalobca v novembri 2016 vo výške 70,65 EUR (plná splátka bola 105,-EUR, z ktorej ešte suma 34,35 EUR bola použitá na zaplatenie poskytnutej istiny). Ďalšia splátka v decembri už bola uhradená 19.12.2016, táto teda premlčaná nie je. Nárok je premlčaný preto iba v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 70,65 EUR a v tejto časti ho nie je možné vzhľadom na uplatnenú námietku premlčania žalobcovi priznať. Ako bezdôvodné obohatenie bolo preto možné žalobcovi priznať iba sumu 1.481,97 EUR (bezdôvodné obohatenie 1.552,65 EUR mínus premlčaná splátka 70,65 EUR).

27. Súd sa ďalej zaoberal nárokom žalobcu na poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré požaduje priznať vo výške 500,-EUR.

28. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

29. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odradzujúce.

30. Zákon nestanovuje, akým spôsobom má byť výška primeraného finančného zadosťučinenia určená. Jeho výška závisí od viacerých okolností, a to od výšky poskytnutého úveru, sumy, ktorú neoprávnene veriteľ zo zmluvy dostal, množstva porušení zákona, ktoré viedli k tomu, že právo spotrebiteľa bolo značným spôsobom porušené. Veriteľ je v pozícii subjektu, ktorý poskytuje úvery, preto je osobou, ktorá má poznať právne predpisy v oblasti poskytovania úverov, keďže nesie riziko, že ak spotrebiteľa poškodí, bude znášať následky. Vzhľadom na množstvo nedostatkov zmluvy vyhotovenej žalovaným, ktoré viedli až k určeniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti (chýbajú čas trvania zmluvy, neuvedenie termínu konečnej splatnosti úveru, nejednoznačne určená úroková sadzba či výška splátky a ročná percentuálna miera nákladov, nedostatočné preverenie pomerov dlžníka pred uzatvorením zmluvy) je súd toho názoru, že požadovaný nárok na zaplatenie sumy 500,-EUR je plne dôvodný. V prípade, že by sa žalobca nedomáhal podanou žalobou ochrany svojich práv, je vysoko pravdepodobné, že zmluva by trvala prakticky „nekonečne“, žalovaný by opakovane navyšoval poskytovaný úver a žalobca by sa tak ocitol v kruhu, z ktorého nie je možné vystúpiť. Suma 500,-Eur bude tak plniť funkciu akejsi satisfakcie pre žalobcu a tiež represie pre žalovaného, čo snáď v budúcnosti povedie k zodpovednejšiemu prístupu veriteľov pri poskytovaní úverov v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Žalobca bol v konaní v prevažnej časti úspešný, keďže súd vyhovel jeho žalobe v časti určenia úveru ako bezúročného a bez poplatkov, vyhovel žalobcovi aj v časti poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia a tiež v prevažnej časti nároku na vrátenie bezdôvodného obohatenia. Súd mu preto priznal nárok na plnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov bude v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom. Odvolanie spolu s prílohami je potrebné podať v toľkých vyhotoveniach, aby jedno vyhotovenie zostalo na súde a ďalšie vyhotovenia mohli byť doručené ostatným stranám sporu (dvojmo).

V odvolaní je potrebné uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka (uviesť spisovú značku) čo sa odvolaním sleduje. Odvolanie musí byť podpísané.

V odvolaní sa tiež uvedie, proti ktorému rozhodnutiu súdu odvolanie smeruje (uviesť dátum jeho vydania a číslo konania uvedené na prvej strane rozhodnutia v pravom hornom rohu), v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie súdu považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh- zmeny rozhodnutia, zrušenia rozhodnutia).

V prípade nesplnenia povinnosti uloženej rozsudkom, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitných právnych predpisov.